

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Carrer de Corró, 162

Una sessió municipal**L'estrena del nou Alcalde regionalista de R. O.**

La Comissió Municipal Permanent dijous va fer vaga. En canvi, divendres, a l'hora de costum, es reuní. Molt de públic i molta expectació. S'estrenava l'Alcalde i precisava saber si venia disposat a satisfer el desitjos caníbalescs de la «Cobla de l'Odi». D'ençà de la caiguda del *Mistic de Loyola*, s'esperaven esdeveniments; els més rabiosos anunciaven destitucions a tot drap. «Ara sí que aquest ho farà. Tot el que En Rosàs no s'atrevia, ell sí que s'atrevirà», deien els que aspiren, amb més ambicions que companyerisme, a substituir aquells que volen treure. I tots quants aspiren a un *modus vivendi* van anar a prendre seient en aquella sala i arcova on l'Ajuntament es reuneix cada setmana. Més, el *gozo en un pozo*. L'alcalde, senyor Esteve Camillo i Mustarós, va explicar *cuentos* per a distracció de la concurrència i el *respetable i ansioso público* sortí decebut d'aquella estrena.

Ens va parlar, amb més mala bava que bones intencions, abusant del lloc i del càrrec, d'un modest empleat que, segons ens digué, es presentà amb mals modos al seu domicili particular (al de l'Alcalde). I amb reticències o mots de doble intenció, quasi ens digué que l'empleat l'insultà.

Això, que ho digui l'Alcalde, que «és l'amo del poble», ens resistim a creure-ho. A nosaltres ens consten els motius pels quals aquell modest empleat va anar a casa de l'Alcalde, i sabem del cert que, més que en to d'amenaça, va anar-hi en to de condolença per unes ordres i contraordres que se li donaven. D'això, al *cuento tártaro* que explicà l'alcalde, senyor Esteve Camillo i Mustarós, en la sessió pública de referència, per a *regocijo y distracción* de la galeria que l'escoltava amb fruïció, hi ha un abim.

No podem creure a l'Alcalde en tot el què digué. Si és cert el *cuento* que va explicar, demostra ben poca autoritat en no imposar immediatament a l'indiscret i poc correcte empleat, la pena que li corresponia a la seva falta. I, en no fer-ho (ja que nosaltres creiem en la seva energia per a restablir el principi d'autoritat que tan mal parat deixà el seu antecessor), ens demostra que, en el fons de la seva consciència (de la de l'Alcalde), s'hi sent una veueta que li diu: «Camillo, això que dius no és pas veritat. Tu necessites donar carn a la fera, i per tal de satisfer els odis que tots porten, fins i tot et disposes a dir mentides. Al menys, si les dius, que no facis mal».

Ara que, encara que li volem reconèixer, avui per avui, aquesta mica d'escrúpol de consciència que li pot fer un tal *rau rau*, estem segurs que, quan hagi de fer malifetes aconsellades per la mala bava de «*L'home de les plaques*», ens demostrarà bé prou la mala animeta que Déu

DEL MOMENT POLÍTIC ACTUAL

L'amo dels treballadors de Granollers

La setmana darrera que hem passat vertaderament ha estat una setmana de prova. L'estat d'inquietud que arreu del país es pressentia, va tenir realitat amb les vagues generals com protesta per la forma violenta i repressiva emprada pel Govern que ens malmena i condueix vers un estat que ningú no sap quin serà.

Les organitzacions obreres, tant de Madrid com de Barcelona, han donat un cop sèrio. Elles han demostrat quina és llur organització i quant perfecte és la unanimitat en apreciar l'estat de descomposició de moltes institucions espanyoles.

L'obrerisme ha fet sortir de *tino*, com vulgarment hom diu, el cap de Govern. El general Berenguer ens ha volgut ensenyar que és possible una nova dictadura; i la premsa liberal, amb una unanimitat absoluta, ha contestat a aquest exabrupte del Cap del Govern que ha perdut el cap.

Més important que el fet material de les vagues, que prou derivacions d'indole econòmica han tingut i tindran, inclús en nostra ciutat, és tot quant es llegeix cada dia a la premsa. Als elements conservadors les darreres vagues els han descompost.

A Madrid la premsa s'ha ben destriat. A Barcelona, les patums de la «Lliga», presidides per don Joan Maluquer, es reuniren a la Diputació per tal de fer abortar la vaga. Hom diu que don Jaume de Riba i d'Espanya (abans Santiago), va fer un discursàs. Per tal motiu, hom el delegà en nom de totes les «forces vives» allí congregades perquè portés els acords presos pels reunits al Governador general senyor Despujol.

L'actitud dels homes de la Lliga, ara, com ahir, i com sempre, respon al seu esperit intransigent. Sols ells podien convocar aqueixa reunió amb la sana intenció d'anar, no sols en contra dels promotors de la vaga, sino també en contra de tot quant representa un esperit de llibertat i de rebel·lia.

I mentre a la capital el diputat provincial de l'Institut de Sant Isidre i cacic de Granollers va contra de l'obrerisme, a la capital també, i parlant de les coses granollerines amb persones de la seva confiança manifesta moltes vegades, amb una «barra» molt pròpia d'ell, que a la capitalitat del Vallès els obrers no faran res sense que ell no ho sàpiga. «Tots els treballadors, manifesta, són del meu partit i em consulten tot quant han de fer, sobre tot si és quelcom d'importància». I més íntimament diu: «Amb els obrers de Granollers, sabeu?, hi tenim pacte. Dintre les seves organitzacions hi tinc homes de la meua confiança. Allà dalt no es mourà una fulla que jo no ho autoritzi».

Més, es veu que aquest cop el senyor de Riba no ha estat a l'*intringulis*. Un altre dia serà.

nostre senyor ha donat a l'Alcalde, senyor Esteve Camillo i Mustarós.

Qui en plena sessió pública, i com hem dit abans, valent-se de les circumstàncies del càrrec i del moment, insulta un modest empleat que està allí present per força i per obligació del seu càrrec, no té pas molt bons sentiments.

Vostè, senyor Alcalde, pot dir públicament en sessió que no té confiança en el Secretari de l'Ajuntament; vostè, senyor Alcalde, pot, faltant a totes les disposicions i reglaments municipals, autoritzar l'*ex-funcionario revisor* perquè resti en el lloc que no li pertoca; vostè, com Alcalde de R. O. de la segona dictadura, i a les ordres de don Jaume de Riba i de España (abans Santiago), pot fer moltes coses que repugnen; però el què no pot fer mai cap cavaller és faltat a la veritat en una sessió oficial i pública.

Per a tota persona digna aqueixes manifestacions de l'Alcalde, que a nosaltres ens consta no s'ajusten a la veritat del què ocorregué, són

pròpies sols de persones que careixen de bons sentiments; són comparables a les d'aquells que, abusant de la posició, venten dues bufetes a un detingut que resta amb les mans lligades i voltat d'agents de l'autoritat.

Si l'empleat, modest o elevat, falta, tota autoritat, i per tal la de l'Alcalde, deu fer-li sentir tot el pes de la que ell representa, arribant, d'acord amb les disposicions que ho regulen, fins a la destitució del càrrec; per al que falta, tota la responsabilitat i pena; però rebaixar-se amb els sofriments d'un home que, no sols no pot justificar la seva falta, sino que ni tan sols pot parlar perquè ell allí és persona manada i no té drets reconeguts, és, senyor Alcalde, una cosa que no té nom.

Senyor alcalde: Es que creu vostè que eis empleats no són persones? Es què pensen vostès que, pel motiu de que un serveixi els interessos del comú en un Ajuntament, ja no té dignitat?

No tenim Estatut

La bella iniciativa del senyor Maluquer i Viladot, encaminada a dotar Catalunya d'un Estatut d'Autonomia, ha fracassat. Els homes representants de les quatre Diputacions catalanes encarregats de la redacció del seu projecte, no s'han avingut i tot ha anat a rodar. En aquest cas, com tants d'altres, l'inexplicable actitud antidemocràtica dels catalans massa aferrats a un Règim desprestigiats i caduc, ha fet fracassar un projecte de capital importància, com és el d'estructuració i unificació de la sobirania catalana. La desfeta, ha vingut mercès al cop regionalista, al cop de la Lliga que cada vegada és menys lligada, i que cada vegada sembla empenyada en ésser menys catalana i menys patriota. El fet, el fet net i pelat, és que els representants de la Lliga s'han negat a admetre en aquest importantíssim afer, els partits catalans no representats a cap Diputació. Es a dir, no han volgut reconèixer l'indiscutible dret que tenen tots els catalans a intervenir a la reglamentació de la seva pròpia vida. A hores d'ara, tota la terra catalana sap l'interès que hi ha hagut per a fer fracassar una obra d'aquesta importància. Han coincidit, aquests dies, masses coses perquè hom no ho vegi tot una mica clar, i entre uns i altres esdeveniments, hom constata actituds i programes, i hom veu que qui molt parla de patriotisme poc en fa realment.

Ara, després del fracàs, es preten voler demostrar canvis de criteri, i traveïes que no han existit. I, si algun canvi de criteri hi ha hagut, no ha pas estat precisament en detriment de Catalunya, no ha pas estat precisament perquè s'hagi volgut endegar el problema a base de personalismes. En aquest afer, no es podia pas anar d'espatlles a la democràcia, perquè no hi ha cap català que, en l'estructuració de la nostra personalitat, tingui més dret que un altre. En aquest cas també, es pot ben assegurar que la minoria representa la majoria. La majoria que ha signat la nota donada a la publicitat referent al fracàs de la ponència, podia ser-ho quan va esdevenir-se la darrera legislatura. Ara, si les corporacions haguessin estat elegides novament, es gairebé segur que la majoria actual hauria passat a la minoria. Els representants de la Lliga, no representen pas ni de tros la majoria de catalans, puix que, d'un temps a aquesta part, les coses han canviat prou, i els procediments han estat prou eloqüents per a desvirtuar aquesta majoria fictícia. Sigui com sigui, el poble ha de saber, i se n'ha de convèncer, que les representacions d'Ajuntaments i Diputacions de Catalunya, no responen pas a la realitat. Quan aquesta realitat no pugui ésser desmentida, serà l'hora oportuna de parlar i actuar més seriosament. Ara, potser es resoldrien coses que demà s'haurien de desfer.

P. VINYOLES I VIVET

(Del «Diari de Vich»).

Contribuent

Quan se't presenti al cobrament l'impost d'inquilinat, recorda't que En Ramon Montaña assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pessetes l'any. Es dir, DUES PESSETES AMB ONZE CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE.

Dijous, a Granollers no es celebrà mercat per la covardia del nou Alcalde de R. O.

L'actitud passiva de l'Alcalde davant el conflicte que implicava per a Granollers el començar una vaga general a primeres hores del matí de dijous, sobre tot si es pretenia la no celebració del mercat setmanal que tants de beneficis reporta a Granollers, ha estat durament censurada per part d'industrials i comerciants que n'han sentit de ben aprop les conseqüències.

No n'hi ha prou de permanèixer en el despatx de l'Alcaldia, si des d'allí no s'actua d'acord amb les circumstàncies.

Abriguem seguretat que l'element treballador, al qual no el movia sino un esclat de protesta enfront de represions que creuen injustificades i el desig de mostrar davant els sindicats de fora llur perfecta organització i la més absoluta solidaritat, no haurien pas desoït les indicacions de la primera autoritat local i haurien compaginat els interessos materials dels conveïns amb els de llur ideologia i amb els sagrats llaços que els uneix als treballadors de tot Catalunya i de tot Espanya.

Va mancar el contacte, tal vegada per covardia de que semblés identificació, i no diem l'acatament d'altres dies, avui que ja disposa de càrrec preminent i de la responsabilitat en que l'envolta una R. O.

I aquest divorci de l'autoritat municipal amb el comitè de la vaga és el que probablement ha motivat el perjudici que treu de pollaguera — i amb raó — els industrials i comerciants granollerins.

Llista de la casa reial

Quan Primo de Rivera assaltà el poder, Espanya pagava a la casa reial, 25,800 pessetes diàries, o sigui 1,075 pessetes per hora.

Els sous anuals o consignacions per persona eren els següents:

Rei.	Pessetes. 7,000,000
Príncep d'Astúries.	500,000
Reina muller.	450,000
Reina mare.	250,000
Infanta Isabel.	250,000
6 infantes a 150,000.	900,000
Infant Gonçal.	65,000'62
TOTAL	Pessetes. 9,415,000'62

Relacionant-ho amb el que percebeixen 3,766 famílies, considerant-les compostes de cinc persones per família, suposen 18,830 individus. El sou mig d'una família obrera és de 2,500 pessetes anuals, que multiplicant-ho per les 3,766 famílies, tindrem un producte equivalent al sou de la família reial, és a dir, que 12 persones guanyen en un any igual que 18,830 individus.

Investides

El Niño Plata

—El Niño Plata dies passats s'atreu a fer certes manifestacions en to festiu, referents al nostre periòdic.

Estigui tranquil, el Niño Plata, que LLUITA continuarà la seva tasca fent que la ciutat s'assabenti de la política partidista que els seus amics venen aconsellant a l'Alcalde de Reial Ordre de que disfrutem gràcies als tractes i compromisos que mantenen certs homes immaculats i d'ideals puríssims amb la gent retrògada de la Lliga Regionalista que avui compta amb la màxima confiança del Govern.

Tampoc deixarem continuament de fer públic, en lletres ben grosses, perquè no passi desapercbut a cap ciutadà, tot el que anem descobrint dels que, com l'Aymerich, s'aprofiten del càrrec en benefici dels seus interessos particulars.

Un espectacle

—Un dia d'aquesta setmana poguérem presenciar l'espectacle de l'execució d'un gos en plena via pública.

No sabem si el botxi tenia ordres de la superioritat per a executar la sentència al mig del carrer. Però el cas és que l'animal fou mort a cops de bastó al carrer d'Espanya de nostra ciutat i davant del dipòsit en el qual tanquen aquestes bèsties quan passen els llacers a recollir-los pels carrers.

Història veritable

—Dies enrera vàrem sentir un ex-bacallaner, ex-àrbitre de futbol i actualment alt empleat municipal, encara que això tan sols sigui amb caràcter particular, que explicava una de les seves facècies esportives.

Va començar que sols en una ocasió s'havia vist la pell a punt d'ésser foradada. Fou en un partit de futbol en el qual ell era l'autoritat màxima, — una cosa com el mateix Alcalde, — és a dir, l'àrbitre.

Havíem anat tota la nit de barrila — seguia dient l'il·lustre ex-àrbitre — i anàrem a dormir a les cinc del matí; ens aixecàrem quelcom tard i en presentar-me a la tarda al camp per a dirigir el partit, encara tenia els ulls tancats; més ben dit, encara dormia i em pesaven les cames i no tenia força ni per a xiular.

Naturalment, el meu arbitratge fou un model, això és un dir, i el partit va acabar-se com Déu va voler. El públic volia lincharme i jo ja em veïa a l'altre barri. Sortosament hi hagué qui va protegir-me i va privar que el poble de Granollers perdés un home que més endavant li faria falta, com podeu veure en aquests moments.

Aquesta història inèdita és tretada del llibre «Vida històrica d'un bacallaner que sempre té la pell en remull», i fou explicada per ell mateix en un moment d'expansió.

Granollerí

El conseller senyor Aymerich, delegat de l'Escorxador, amb les normes per ell portades a la pràctica en el pes de bestiar mort es gaudeix de 680'42 pessetes mensuals.

La seva desaprensó fa que a espatlles del càrrec, pugui tenir un sou molt més gros que el de l'Alcalde.

Ja ho vèiem venir

No podrà titllar-se'ns de partidistes; per a tot comentari, ens atenem als fets.

Albiravem, en l'actuació del nou alcalde senyor Camillo, possibles encerts i general col·laboració ciutadana, si aquella no era subordinada a influències foranes a les quals es supedités el nou Batlle de R. O. I apuntavem nostra temença amb la màxima discreció periodística, car inclús oblidavem actuacions passades, que denotaren tal feblesa de caràcter en el senyor Camillo, que en general hom creia que l'incapacitava per a assumir la direcció de tot afer d'indole delicada.

Tot just arreglada l'escena, ja tenim en funcions el foraster *de tanda*. Però, cavallers, quin foraster! En Emili Rosell i Muntané, l'ex-revisor de passades actuacions municipals; el que primer va comprometre el nom de l'ex-Alcalde, senyor Rosàs, i el prestigi de l'Ajuntament amb l'escandalós assumpte de les plaques per a rotular carrers; el qui decretava cessanties d'honorats empleats volguent després fruit de les misèries que un tan innoble procedir causava en llurs famílies.

El secretari particular de l'Alcalde ja és l'amo; ja té Granollers *en un puny*, i la seva petulància i manca d'educació fa sentir-la a distingides dames que regenten una institució benèfica de quins avantatges materials i morals en frueix de manera particular la classe proletària. Ell no té la virtut d'aparèixer com el què és, per allò que el paguen, com un vulgar *menager* de la primera autoritat local, sino que es complau en mostrar en públic la insuficiència de l'amo per a així engrandir i rodejar d'aurèola la seva *xarmanit* figura.

Pobre Alcalde a les ordres d'un tan estúpit aprenent d'empleat municipal! I pobre Granollers en mans d'un prestidigitador de barato, «sin patria, sin hogar y sin cariño», com deia el poeta!...

L.

Encara en Rosàs

Hom el veu remenar la cua pel Jutjat i per la Casa Gran. Què li passa, a l'abúlic ex-Alcalde, que encara no aixeca el domicili de Granollers?

La seva presència entre els ciutadans honorables és una constant provocació i sols pot ésser justificada si és per a respondre davant de l'autoritat competent de les responsabilitats contretes en vuit mesos d'usdefruit el govern municipal de la ciutat.

Té un deute pendent amb els granollerins i no es facin la il·lusió de que desapareixent del «tinglado de la farsa» ja el té saldat. Se li passarà al cobrament en hora oportuna i se li carregaran interessos.

Hi ha famílies les quals, per a donar gust a l'avalancha, senten necessitat, mancats com estan de feina i de recursos.

Són en gran nombre els industrials als quals, per caprici de l'Alcalde, de malaurada memòria, no s'han fet efectius crèdits que tenen contra l'Ajuntament, arribant a comprometre, amb aital procedir, el seu crèdit industrial.

Ha jugat amb la ciutat pagant uns vint mil duros d'interessos de l'emprèstit; paralitzant abusivament les obres començades i produint seriós calvari als contractistes que en virtut de subhasta, tenien concedida l'execució de les obres i havien contret materialment importants

compromisos, als quals no ha volgut respectar llurs drets.

No parlem del seu punt final, perquè el Jutjat corresponent instrueix el conegut sumari per detenció ilegal d'En Josep Pujolar i Batlle, al qui es reclaurà dintre de breus dies en un establiment de la Diputació, gràcies a l'autoritat i a l'influència del cacic màxim del districte, emparador del senyor Rosàs, el diputat provincial don Santiago de Riba.

Granollers té la virtut de tenir memòria, i és de creure que recordarà el nom d'En ROSÀS; i, si no, ací som nosaltres i els nostres per a anar-li recordant tant com sigui precís l'actuació del fugitiu de Sant Feliu de Codines.

M.

Crònica d'esports

Campionat segona preferent

El Manresa i el Granollers empaten a 0

Diumenge passat el Granollers va lograr, al camp del Manresa, un empat a zero gols, resultat admirable per al conjunt granollerí.

El Granollers diumenge va jugar una partida bastant dolenta, però no varen saber aprofitar-se'n els davanters del Manresa, que ja en la primera part podien haver aconseguit un esplèndid triomf.

El partit tingué moments interessants i no pel joc emprat, sinó per la mobilitat que ambdós equips imprimiren a llurs jugades.

El Manresa tingué més ocasions per a marcar i dominà moltes estones del partit, però els seus davanters desaprotaren la jugada en el moment final i també el tercet defensiu granollerí va tallar altres vegades els intents de traspasar el marc.

Cap dels dos equips va lliurar una partida científica, essent la característica de l'encontre la duresa, imposada pels manresans.

Una mala interpretació del públic de Manresa va produir, en acabar-se el partit, una injustificada agressió a l'àrbitre col·legiat senyor Coll, qui sortí bastant masegat dels cops de puny i pedres que li foren dirigits.

El partit d'aquesta tarda

Al camp local contindran aquesta tarda en partit de campionat els primers equips del Granollers i Palafrugell.

L'encontre d'aquesta tarda es presenta ple d'emoció, puix que no cal posar en dubte la vàlua de l'equip empordanès, que vé disposat a no deixar-se escapar els dos punts que el mantindrien a escassa distància del capdavanter del torneig.

De totes passades creiem que el Granollers per la seva part procurarà apuntar-se altre èxit, que poc a poc va col·locant-lo en bona posició respecte als altres equips, alguns dels quals creiem passaran al darrera de l'onzè granollerí en la classificació final.

L'equip local es presentarà sense Gallofré que per malaltia serà substituït en aquest partit per Subirón.

Partits amistosos

També avui al matí jugaran un partit amistós la Penya Ràpids de la U. E. Sant Andreu i els Ràpids del Granollers.

NOTICIES

Ens assabentem que la setmana passada va ésser adreçada a l'Alcalde, senyor Camillo, una instància, signada pel president del Centre Comercial, en la qual, en nom de varis industrials que recentment foren nomenats classificadors per al repartiment de la contribució industrial, demanaven audiència a la primera autoritat local.

Restaren molt estranyats en saber que el nou Alcalde de R. O. s'havia excusat de rebre'ls i ni tan sols havia tingut la delicadesa de comunicar-los l'excusa per escrit a l'ofici que, amb tota consideració i respecte, li havien dirigit.

Es veu que el senyor Camillo no s'ha donat compte que, en fer-lo Alcalde, enc que sigui de R. O., vé obligat, perquè el càrrec ho exigeix, a atendre tots els ciutadans—encara que siguin contraris a la seva política—i en compensació d'aquestes molèsties i del temps que li pot fer perdre el càrrec, té consignades en el pressupost 375 pesetes mensuals.

Res, senyor Camillo; el poble el paga perquè atengui tots els ciutadans.

Dijous el veïnat fou sorprès davant el fet d'una vaga general de tots els oficis.

La vaga fou completa en fàbriques i tallers i no es treballà tampoc en les obres de construcció ni va córrer cap vehicle si no ho justificava una necessitat preemptòria.

Els establiments públics foren tancats i barrats i el mercat no es pogué celebrar per manca de compradors i venedors, causant un gran perjudici al comerç local.

La vaga, acordada en senyal de protesta pels successos de Madrid i Barcelona, es donà per acabada a les dotze de la nit del mateix dijous i l'endemà tothom es reintegrà al treball, restablint-se la normalitat.

Ahir s'efectuà l'enterrament del qui fou conegut industrial forner i home d'ideals avançats, En Joan Marif.

E. P. D.

Abans d'ahir tornà de Madrid, on anà per a prendre part en l'Assemblea d'Inspectors Municipals de Sanitat, el Subdelegat de Medicina d'aquest partit, don Alfred Canal.

Hom diu que el nou Alcalde de R. O. convocarà novament la Junta de representants del Partit.

Dilluns fou repartida una al·locució convidant els obrers a inscriure's en els rengles del Sindicat local de Treballadors.

La festa a honor dels socis fundadors de La Unió Liberal, que era anunciada per a avui, s'ha ajornat fins diumenge vinent, dia 30.

Dilluns es celebraren els funerals de cap d'any per la mort del qui fou industrial blanquejador molt benvolgut dels nostres conveïns, En Pere Soler i Casanovas i també dels seus nets Esteve i Pere, fills ambdós del nostre estimat amic En Francesc Soler i Pallarols, a qui, tal com a la seva família, li retem públic testimoni de la nostra amistat i consideració.

GOL

Impremta Garrell : Granollers

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat
AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS
 Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevol altra funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

Fàbrica

Carrer de Paludàries

CLOTET

Despatx

Plaça d'Àngel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anònima DAMM Orange Crush S. A. E.

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

CASA PARÍS

GRANOLLERS

La més important de Granollers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria
Camises Sport amb colls de dues formes
 Perfumeria de les millors marques : Venda a raig
 Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció
Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146